

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם ארנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "יחזקאל" – פרק לא

א ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר: ב בן-אדם אמר אל-פרעה
מלך-מצרים ואל-המונז אל-מי דמית בגדלך: ג הנה אשור
ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתיים
היתה צמרתו: ד מים גדלוהו תהום רממתהו את-נהרתיה
הלך סביבות מטעה ואת-תעלתיה שלחה אל כל-עצי
השדה: ה על-כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה
סרעפתיו ותארכנה פאתו פאתיו ממים רבים בשלחו:
ו בסעפתיו קננו כל-עוף השמים ותחת פאתיו ילדו כל
חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: ז וייה בגדלו בארץ
דליותיו כי-היה שרשו אל-מים רבים: ח ארזים לא-עממהו
בגן-אלהים ברושים לא דמו אל-סעפתיו וערמנים לא-היו

כַּפְּאֲרֹתָיו כָּל־עֵץ בְּגֵן־אֱלֹהִים לֹא־דָמָה אֵלָיו בְּיַפְיּוֹ: ט יִפֶּה
עֲשִׂיתִיו בְּרַב דְּלִיּוֹתָיו וַיִּקְנֶאֱהוּ כָּל־עֵצֵי־עֵדֶן אֲשֶׁר בְּגֵן
הָאֱלֹהִים: י לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן אֲשֶׁר גִּבַּהְתָּ בְּקוֹמָה
וַיִּתֵּן צִמְרֹתוֹ אֶל־בֵּין עֲבוֹתַיִם וְרַם לָבָבוּ בְּגִבָּהוּ: יא וְאֶתְנֶהוּ
בְּיַד אֵיל גּוֹיִם עָשׂוּ יַעֲשֶׂה לוֹ כְּרָשָׁעוֹ גִּרְשָׁתְהוּ: יב וַיִּכְרַתְהוּ
זָרִים עָרִיצֵי גּוֹיִם וַיִּטְּשׂוּהוּ אֶל־הַהָרִים וּבְכָל־גַּאֲיוֹת נִפְלוּ
דְּלִיּוֹתָיו וַתִּשְׁבַּרְנָה פְּאֲרֹתָיו בְּכָל אַפְיָקֵי הָאָרֶץ וַיִּרְדּוּ מִצְלוֹ
כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ וַיִּטְּשׂוּהוּ: יג עַל־מַפְלְתּוֹ יִשְׁכְּנוּ כָּל־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וְאֶל־פְּאֲרֹתָיו הָיוּ כָּל חַיֵּי הַשָּׂדֶה: יד לְמַעַן אֲשֶׁר
לֹא־יִגְבְּהוּ בְּקוֹמָתָם כָּל־עֵצֵי־מַיִם וְלֹא־יִתְּנוּ אֶת־צִמְרֹתָם
אֶל־בֵּין עֲבֹתַיִם וְלֹא־יַעֲמְדוּ אֵלֵיהֶם בְּגִבָּהֶם כָּל־שְׁתֵּי מַיִם כִּי
כֻלָּם נִתְּנוּ לַמּוֹת אֶל־אָרֶץ תַּחְתִּית בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם אֶל־יֹרְדֵי
בוֹר: טו כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם רִדְתּוֹ שְׂאוּלָה הָאֲבֵלְתִי
כִּסְתִּי עָלָיו אֶת־תְּהוֹם וְאֲמַנֶּע נִהְרוֹתֶיהָ וַיִּכְלְאוּ מַיִם רַבִּים
וַאֲקַדֵּר עָלָיו לְבָנוֹן וְכָל־עֵצֵי הַשָּׂדֶה עָלָיו עֲלֹפָה: טז מִקּוֹל
מַפְלְתּוֹ הִרְעַשְׁתִּי גּוֹיִם בְּהוֹרְדֵי אֹתוֹ שְׂאוּלָה אֶת־יֹרְדֵי בוֹר
וַיִּנְחְמוּ בְּאָרֶץ תַּחְתִּית כָּל־עֵצֵי־עֵדֶן מִבְּחָר וְטוֹב־לְבָנוֹן
כָּל־שְׁתֵּי מַיִם: יז גַּם־הֵם אֹתוֹ יִרְדּוּ שְׂאוּלָה אֶל־חֲלִיל־חֶרֶב

וְזָרְעוּ יִשְׁבוּ בְּצִלוֹ בְּתוֹךְ גּוֹיִם: יח אֶל־מִי דְמִיתָ כָּכָה בְּכָבוֹד
וּבְגָדָל בַּעֲצֵי־עֵדֶן וְהוֹרַדְתָּ אֶת־עֲצֵי־עֵדֶן אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּית
בְּתוֹךְ עָרְלִים תִּשְׁכַּב אֶת־חֲלִיל־חָרֵב הוּא פִרְעָה וְכָל־הַמּוֹנֵה
הַמּוֹנֵה נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה:

ספר "יחזקאל" – פרק לב

א וַיְהִי בַשָּׁתִּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשָׁנֵי־עֶשֶׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ב בֶּן־אָדָם שָׂא קִינָה עַל־פִּרְעָה
מִלֶּךְ־מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כְּפִיר גּוֹיִם נִדְמִיתָ וְאַתָּה כַּתְּנִים
בַּיָּמִים וְתַגַּח בְּנִהְרוֹתֶיךָ וְתִדְלַח־מַיִם בְּרַגְלֶיךָ וְתִרְפֹּס
נִהְרוֹתֶם: ג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וּפְרַשְׁתִּי עָלֶיךָ אֶת־רִשְׁתִּי
בְּקַהֲל עַמִּים רַבִּים וְהָעֵלוּךָ בְּחָרְמֵי: ד וְנִטְשְׁתִּיךָ בְּאֶרֶץ
עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲטִילְךָ וְהִשְׁכַּנְתִּי עָלֶיךָ כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
וְהִשְׁבַּעְתִּי מִמֶּךָ חַיִּת כָּל־הָאָרֶץ: ה וְנָתַתִּי אֶת־בְּשָׂרְךָ
עַל־הַהָרִים וּמִלְּאֵתִי הַגְּאִיּוֹת רָמוֹתֶיךָ: ו וְהִשְׁקִיתִי אֶרֶץ צַפְתָּךָ
מִדְּמֶךָ אֶל־הַהָרִים וְאֶפְקִים יִמְלְאוּן מִמֶּךָ: ז וְכִסִּיתִי בְּכַבוֹתֶיךָ
שָׁמַיִם וְהִקְדַּרְתִּי אֶת־כְּבִיבֵיהֶם שָׁמַשׁ בַּעֲנָן אֲכַסְּנוּ וְיָרַח
לֹא־יֵאִיר אֲוֵרוֹ: ח כָּל־מְאוּרֵי אוֹר בַּשָּׁמַיִם אֶקְדִּירֶם עָלֶיךָ

וּנְתַתִּי חֶשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ נָא אֲדַנִּי יְהוָה: ט וְהִכְעַסְתִּי לֵב
עַמִּים רַבִּים בַּהֲבִיאִי שִׁבְרָךְ בַּגּוֹיִם עַל־אֲרָצוֹת אֲשֶׁר
לֹא־יָדַעְתָּם: י וְהִשְׁמוֹתִי עָלֶיךָ עַמִּים רַבִּים וּמַלְכֵיהֶם יִשְׁעֲרוּ
עָלֶיךָ שֶׁעַר בְּעוֹפְפֵי חֶרֶב עַל־פְּנֵיהֶם וְחָרְדוּ לְרַגְעִים אִישׁ
לְנַפְשׁוֹ בַּיּוֹם מִפְּלִתְךָ: יא כִּי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה חֶרֶב
מִלֶּךְ־בָּבֶל תָּבוֹאָךְ: יב בְּחֶרְבוֹת גְּבוּרִים אֶפִּיל הַמּוֹנֶךָ עָרִיצֵי
גּוֹיִם כָּלָם וְשָׁדְדוּ אֶת־גְּאוֹן מִצְרַיִם וְנִשְׁמַד כָּל־הַמּוֹנֵה:
יג וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת־כָּל־בְּהֵמָתָה מֵעַל מַיִם רַבִּים וְלֹא תִדְלַחַם
רֶגֶל־אָדָם עוֹד וּפְרָסוֹת בְּהֵמָה לֹא תִדְלַחַם: יד אִזּוֹ אֲשַׁקִּיעַ
מִיַּמֵּיהֶם וְנִהְרֹתָם כַּשֶּׁמֶן אוֹלֶיךָ נָא אֲדַנִּי יְהוָה: טו בְּתַתִּי
אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂמָמָה וְנִשְׁמָה אֶרֶץ מְמֹלָאָה בְּהַכּוֹתִי
אֶת־כָּל־יוֹשְׁבֵי בָּהּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: טז קִינָה הִיא וְקוֹנְנוֹהָ
בָּנוֹת הַגּוֹיִם תִּקְוֶנָה אוֹתָהּ עַל־מִצְרַיִם וְעַל־כָּל־הַמּוֹנֵה
תִּקְוֶנָה אוֹתָהּ נָא אֲדַנִּי יְהוָה: יז וַיְהִי בַשָּׁתִּי עָשְׂרָה שָׁנָה
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: יח בֶּן־אָדָם
נִהְיָ עַל־הַמּוֹן מִצְרַיִם וְהוֹרְדָהוּ אוֹתָהּ וּבָנוֹת גּוֹיִם אֲדַרְסֶם
אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת אֶת־יוֹרְדֵי בּוֹר: יט מִמִּי נִעְמָתָ רָדָה
וְהִשְׁכַּבְתָּ אֶת־עַרְלִים: כ בְּתוֹךְ חַלְלֵי־חֶרֶב יִפְלוּ חֶרֶב נִתְּנָה

מִשְׁכּוֹ אוֹתָהּ וְכָל־הַמוֹנֶהָ: כא יִדְבְּרוּ־לוֹ אֵלֵי גְבוּרִים מִתּוֹךְ
שְׂאוֹל אֶת־עֲזָרָיו יִרְדּוּ שָׁכְבוּ הָעַרְלִים חֲלִי־חָרָב: כב שָׁם
אֲשׁוּר וְכָל־קְהָלָהּ סְבִיבוֹתָיו קִבְּרֹתָיו כָּל־חֲלָלִים הַנִּפְלִים
בְּחָרָב: כג אֲשֶׁר נָתַנוּ קִבְּרֹתֶיהָ בִּירְכַּת־יְבוּר וַיְהִי קְהָלָהּ
סְבִיבוֹת קִבְּרֹתֶיהָ כָּל־חֲלָלִים נִפְלִים בְּחָרָב אֲשֶׁר־נָתַנוּ חֲתִית
בְּאֶרֶץ חַיִּים: כד שָׁם עֵילָם וְכָל־הַמוֹנֶה סְבִיבוֹת קִבְּרֹתֶיהָ כָּל־
חֲלָלִים הַנִּפְלִים בְּחָרָב אֲשֶׁר־יִרְדּוּ עַרְלִים וְאֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת
אֲשֶׁר נָתַנוּ חֲתִיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כָּל־מָתָם אֶת־יֹרְדֵי
יְבוּר: כה בְּתוֹךְ חֲלָלִים נָתַנוּ מִשְׁכָּב לָהּ בְּכָל־הַמוֹנֶה סְבִיבוֹתָיו
קִבְּרֹתֶיהָ כָּל־עַרְלִים חֲלִי־חָרָב כִּי־נָתַן חֲתִיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים
וַיִּשְׂאוּ כָּל־מָתָם אֶת־יֹרְדֵי יְבוּר בְּתוֹךְ חֲלָלִים נָתַן: כו שָׁם
מִשָּׁךְ תֵּבֵל וְכָל־הַמוֹנֶה סְבִיבוֹתָיו קִבְּרוֹתֶיהָ כָּל־עַרְלִים
מִחֲלָלֵי חָרָב כִּי־נָתַנוּ חֲתִיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים: כז וְלֹא יִשְׁכְּבוּ
אֶת־גְּבוּרִים נִפְלִים מִעַרְלִים אֲשֶׁר יִרְדּוּ־שְׂאוֹל
בְּכִלְי־מִלְחָמָתָם וַיִּתְּנוּ אֶת־חֲרֻבוֹתָם תַּחַת רַאשֵׁיהֶם וְתִהְיֶה
עֲוֹנָתָם עַל־עַצְמוֹתָם כִּי־חֲתִית גְּבוּרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים: כח וְאֵתָהּ
בְּתוֹךְ עַרְלִים תִּשְׁבֵּר וְתִשְׁכַּב אֶת־חֲלִי־חָרָב: כט שָׁמָּה אָדוּם
מִלְכִּיהָ וְכָל־נִשְׂיָאֶיהָ אֲשֶׁר־נָתַנוּ בְּגְבוּרָתָם אֶת־חֲלִי־חָרָב

הָמָּה אֶת־עַרְלִים יִשְׁכְּבוּ וְאֶת־יֹרְדֵי בּוֹר׃ ל שָׁמָּה נְסִיכֵי צָפוֹן
כָּלֶם וְכָל־צַדִּיקֵי אֲשֶׁר־יָרְדוּ אֶת־חֲלָלִים בְּחַתִּיתָם מִגְּבוּרָתָם
בוֹשִׁים וַיִּשְׁכְּבוּ עַרְלִים אֶת־חֲלָלֵי־חָרֵב וַיִּשְׁאוּ כְּלִמָּתָם
אֶת־יֹרְדֵי בּוֹר׃ לא אוֹתָם יִרְאֶה פְּרֻעָה וְנָחַם עַל־כָּל־ הַמּוֹנָה
הַמּוֹנֹה חֲלָלֵי־חָרֵב פְּרֻעָה וְכָל־חֵילוֹ נָאֵם אֲדֹנָי יְהוִה׃
לב כִּי־נִתַּתִּי אֶת־ חַתִּיתוֹ חַתִּיתִי בְּאֶרֶץ חַיִּים וְהִשְׁכַּב בְּתוֹךְ
עַרְלִים אֶת־חֲלָלֵי־חָרֵב פְּרֻעָה וְכָל־ הַמּוֹנָה הַמּוֹנֹה נָאֵם אֲדֹנָי
יְהוִה׃

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "ידיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

ני"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 875]
